

İnsana Verilen Kıymetin Ahireti Gerektirmesi

Hiç mümkün müdür ki, Cenab-ı Hak insana bu kadar kıymet versin, onu sevsin, kendisini ona sevdirdin ve her vakit ona kıymet verip sevdiğini nimetleriyle hissettirsin ve daha sonra onu yokluğa mahkûm edip bir çiçeği yaratmak kadar kendisine kolay olan cenneti onun için yaratmasın, ebedî saadete onu mazhar etmesin? Hayır, asla olmaz!

Bu delilde ilk önce, insana verilen kıymetten bahsedecek ve bu kıymetin işaretlerini maddeler hâlinde beyan edeceğiz. Aslında her bir madde için genişçe bir izah yapılabilir, ancak bizler delili uzatmamak için maddelerin izahına girmiyor ve sizlerin anlayışına havale ediyoruz.

Evet, bu âlemin sahibi olan zatın en has misafiri ve en makbul mahluku insandır.

Zira:

1. İnsan, Cenab-ı Hakk'ın şu kâinat içindeki umumi rububiyetinin merkezidir. Bütün eşya insanın istifadesine verilmiş, âdeta şu âlem insan için yaratılmış ve onun istifadesine imkân verecek şekilde terbiye edilmiştir. Bitkilerden, hayvanlara; Güneşlerden, Aylara kadar her bir mahluk insanın bir hizmetçisidir ve ona hizmet edecek şekilde yaratılmıştır. İşte bu durum ispat der ki insan, bu âlemin sahibinin en kıymetli misafiridir.

2. İnsan, Cenab-ı Hakk'ın hitabına mütefekkir bir muhataptır. Yani Allah-u Teâlâ bu âlemde sadece insan ile konuşmuş ve semavi kitaplarıyla insanı kendisine bir muhatap kabul etmiştir. İşte bu durum – insanın ilahî kelama mazhariyeti- ispat der ki insan, bu âlemin sahibinin en has mahlukudur.

3. İnsan, Allah-u Teâlâ'nın isimlerine en geniş bir aynadır. Neredeyse kâinatın tamamında tecelli eden isimler, tek bir insanda tecelli etmekte ve insan âdeta bu tecelliye mazhariyeti ile koca bir âlem olmaktadır. Evet, insan, Allah-u Teâlâ'nın hem ekser isimlerine, hem İsm-i Azam'ına, hem de herbir ismin en yüksek tecellisine mazhardır. İşte bu durum da ispat eder ki insanın, bu âlemin sahibi katında başka bir kıymeti vardır.

4. İnsan, Allah-u Teâlâ'nın bir mucize-i kudretidir. Bir damla sudan yaratılmış ve hadsiz maddi ve manevi cihaz ve duygularla donatılmıştır. Sadece insana verilen akli terazinin bir kefesine, başka bir mahluka verilen bütün cihazları da terazinin diğer kefesine koysak, akıl tek başına ağır basacaktır. Şimdi bu akla, insana verilen diğer duygu ve cihazları ekleyin ve insanın ne kadar kıymetli bir mahluk olduğunu gözünüzle görün!

5. İnsan, rahmet hazinelerinin bir müfettişidir. Cenab-ı Hak insanı, hazinelerinin bir müfettişi suretinde yaratmış ve rahmet hazinelerini tartması ve tanıması için en ziyade cihaz ve aletlerle onu donatmıştır. Dilden göze; kulaktan akla; burundan ele kadar her şey, âdeta

bir anahtar olmakta ve rahmet hazinelerinin nimetlerini tartmaktadır. İşte bu durum da ispat eder ki insan, bu âlemin sahibinin en nazlı bir misafiridir.

6. İnsan; bu dünyada Allah'ın halifesi, emanetinin taşıyıcısı, mahlukatının reisi ve esma-i İlahiyenin tecellililerinin bir seyircisidir. Bu cihetlerden de hiçbir mahluk insana yetişememekte ve şu küçücük insan, bu cihetlerde, semanın koca yıldızlarını geçmektedir.

Bu âlemin sahibinin insana verdiği kıymet saymak ile bitmez. Zaten her kim kendi vücudunu tefekkür etse, kendisine verilen kıymeti görecektir ve bu misafirhanenin en has misafiri olduğunu tasdik edecektir.

Şimdi, acaba hiç mümkün müdür ki, bu âlemin Rabbi olan zat, insana bu kadar kıymet versin de; daha sonra onu diriltmemek üzere öldürsün ve yokluğa mahkûm etsin ve ona olan muhabbet ve kıymetini hiç indirsin, kendi hakkaniyetine taban tabana zıt ve hakikat nazarında gayet çirkin bir haksızlık etsin? Elbette mümkün değildir!

Evet, insana verilen bu kadar kıymet ispat eder ki, insan sadece bu muvakkat dünya için değil; ebedî ve baki bir memlekete gidecek ve ona göre çalışıyor.

Ayrıca, insana verilen bu kadar cihazat, yalnız bu hayat için olamaz. Mesela, aklın bir hizmetkârı ve tasvircisi olan hayal kuvvetine denilse ki: "Sana bir milyon sene ömürle dünya saltanatı verilecek; fakat sonra yok olacaksın." Vehim aldatmamak ve nefis karışmamak şartıyla, "Oh" yerine "Ah" diyecek ve üzülecek. Demek, en büyük fâni, en küçük bir alet ve cihazat-ı insaniyeyi doyuramıyor.

İşte, insanın ebede uzanmış emelleri, kâinatı ihata etmiş fikirleri ve ebedî saadete uzanan arzuları gösterir ki, insan ebed için yaratılmış ve ebede gidecektir. Bu fâni dünya ona bir misafirhanedir ve ahiretine bir bekleme salonudur.

Sözün özü: Hem insana verilen bu derece kıymet ve hem de insana takılan bu kadar alet ve cihazat ispat eder ki, insan ahirete namzettir ve cennete davet edilmektedir.